

levet paa den samme Lønningslov i over 50 Aar, i hvilken Tid Prisen paa Fødemidler o. l. er bleven fordoblet, ja, tredoblet? Jeg synes, at det ærede Medlem som Socialdemokrat ikke har Grund til at fremsætte nogen Indvending derimod. Det ærede Medlem anførte et Eksempel, og efter de Udtalelser, han fremsatte i Gaar, kan det ikke være andre end Viceadmiralen, han sigtede til, idet han udtalte, at den vedkommende foruden at have sin Lønning var Formand for Overkrigsretten og forskelligt andet. Det er noget, han er kommanderet til, og han faar den Lønning, som tilkommer ham efter Loven.

De Herrer Socialdemokrater skulde ikke bebrejde Officererne, at de ikke leve af Patriotisme alene, de Herrer leve jo ikke alene af Kærlighed til Socialdemokratiet. De Herrer se sandt for Dyden ikke ud til at lide Nød, og særlig ser det ærede Medlem ikke ud til at leve af Kærlighed alene. Naar man taler om Officerernes Griskhed og aabne Øje for materielle Goder, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at saadanne Egenskaber findes netop hos det ærede Medlem og hans Parti. Det ærede Medlem nævnedes et Eksempel, jeg skal nævne et andet. En Mand, som for nogle Aar siden sad i Magistraten — tror jeg det var —, søgte og fik en god Stilling, der blev ledig i Københavns Sparekasse, skønt han ingen Indsigt havde i Arbejdet og ingen Adkomst havde til Stillingen. Det var et godt socialdemokratisk Ben, derfor fik han det. I det hele vil jeg henstille til ærede Medlemmer ikke at kaste med Sten, naar de selv bo i et Glashus — det er ogsaa et godt gammelt dansk Ord. Jeg tror, ingen vil benægte, at de Herrer Socialdemokrater og særlig de socialdemokratiske Forretningsførere, som rakke ned paa Officererne og beskyldte dem for at have et aabent Øje for materielle Goder, selv sidde i Glashus.

Jeg skal komme tilbage til det andet Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket jeg for Resten er ganske enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, nemlig Lønningerne ved Orlogsværftet. Ogsaa jeg beklager meget, at det Spørgsmaal kun er kommet til Samraad, og at der foreløbig ikke er kommet noget ud af dette Samraad, men den højtærede Minister har sagt, at der kan forhandles derom mellem anden og tredie Behandling, og jeg haaber da, at disse Forhandlinger maa føre til et godt Resultat. Idet jeg om denne Sag kan henholde mig til, hvad

det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde, vil jeg tillige gøre opmærksom paa disse Folks uheldige Pensionsforhold, idet Tjenestetidstillæget ikke tages med i Pensionsberegningen. Det er den eneste Etat, hvor det ikke sker. Medens man ved de civile Etater medregner Tjenestetidstillæget for 4—8—12—16 Aars Tjeneste, gør man det ved Orlogsværftet kun for 8—16 Aars Tjeneste. Den lille Lønforbedring, som gennemførtes for 2 Aar siden, var kun en Forbedring for nogle af Orlogsværftets Folk, for andre Værftsfolk, de søfarende Værftsarbejdere, har det i Virkeligheden ikke været nogen væsentlig Forbedring. Hvad man gav med den ene Haand, tog man til Dels med den anden: Man gav 2 Aars Tjenestetidstillæg, men samtidig fratog man dem Munderingsgodtgørelsen og det maanedlige Gratiale paa 10 Kr., som de fik for god Tjeneste om Bord. Efter den nye Flaadelov er der nu Udsigt til, at de søfarende Arbejdsmænd kunne komme til Søs i over 1 Aar. De skulle selv sørge for Beklædning, hvilket for en Værftsarbejder kan løbe op til omtrent 100 Kr. At en Mand med en Indtægt af 10—1100 Kr. ikke kan udrede en Udrustning paa over 100 Kr., er indlysende. Der maa ske en Forbedring heri, det tror jeg, alle Partier i Rigsdagen ere enige om. Den højtærede Minister har som sagt udtalt, at der kan forhandles herom mellem anden og tredie Behandling, og jeg vil derfor rette en indtrængende Anmodning til den højtærede Minister om at føre denne Sag til en gunstig Løsning mellem anden og tredie Behandling.

Chr. Rasmussen: Det var jo overfor Orlogsværftets Arbejdere smukke Ord, vi hørte af den sidste ærede Taler. Jeg beklager blot, at det ærede Medlem ikke, da Tid var, om jeg maa sige saadan, har indvirket paa sine Partifæller i Finansudvalget, saa at der kom noget mere ud af den Sag, han her har forfægtet, end de faa Linier, der staa i Betænkningen. Der er neppe Tvivl om, at hvis det ærede Medlem, der var en saa varm Ven af Orlogsværftets Arbejdere, havde gjort sig nogen Anstrengelse overfor sine 3 — tror jeg, det er — Partifæller i Finansudvalget, vilde han have kunnet faa dem med til noget mere end det, der staa i disse Linier i Betænkningen, og det forekommer mig, at der havde været al Anledning dertil.

Det, jeg nu vil sige, er maaske meget ofte sagt af den tidligere Folketingsmand